

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	20XCoE/10/2016
Identifikačné číslo spisu:	8207203566
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8207203566.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej svojim zamestnancom JUDr. Katarínou Hegedúšovou, proti žalovanému: X. P., nar.: XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, O., o vymozenie 1.787,16 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5Er/598/2007, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 06. novembra 2013, č. k. 15CoE/33/2013-49, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie zastavuje.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietá.

Dovolanie odmieta.

Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymozenie sumy 1.787,16 Eur s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. (ďalej len „rozhodcovský súd“) z 08. januára 2007, č. k. SR 6654/06 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

2. Exekučný súd uznesením z 20. novembra 2012, č. k. 5Er/598/2007-18 exekúciu zastavil. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Rozhodcovský súd totiž odvodzoval svoju právomoc z rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi oprávnenou a povinným v zmluve o úvere (vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasti tejto zmluvy) majúcej charakter spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka mala podľa názoru exekučného súdu

charakter neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky, pretože nebola dohodnutá individuálne (ale bola dohodnutá ako súčasť štandardnej formulárovej zmluvy) a spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného ako spotrebiteľa, keďže ho nútila, v prípade podania žaloby voči nemu oprávnenou na rozhodcovskom súde, podrobiť sa rozhodcovskému konaniu bez možnosti domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom súde.

3. O odvolaní oprávnenej Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozhodol uznesením z 06. novembra 2013, č. k. 15CoE/33/2013-49 tak, že odvolaním napadnuté uznesenie exekučného súdu potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou [§ 219 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „O.s.p.“]. So závermi súdu prvej inštancie sa v celom rozsahu stotožnil a dodal, že oprávnená v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia a správnosť záveru, ku ktorému dospel súd prvej inštancie, že rozhodcovský rozsudok, predovšetkým z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, nie je spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by bolo možné viesť exekúciu. Predmetným rozhodnutím Krajský súd v Prešove zároveň zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie i dovolanie. Odvolaním napadla výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a dovolaním napadla potvrdzujúci výrok. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O.s.p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, d/, e/ a f/ O.s.p. (t. j. že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov; že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo; že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný; že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C.s.p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C.s.p.), a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C.s.p.).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané na to oprávneným subjektom, zastúpeným v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. Podmienky prípustnosti dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 a Čl. 3 ods. 1 C.s.p.).

8. V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou

dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 256/2013, 6 CoE 109/2013, 6 ECdo 268/2013, 6 CoE 116/2013, 6 ECdo 269/2013, 6 CoE 117/2013, 6 ECdo 278/2013, 6 CoE 133/2013, 6 ECdo 283/2013, 6 CoE 19/2013, 6 ECdo 292/2013, 6 CoE 134/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 C.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

9. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávnenej podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C.s.p. ako neprípustné odmietol.

10. V dovolacom a odvolacom konaní úspešnej povinnej náhradu trov konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy nevznikli.

11. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.